

عنوان مقاله:

برآورد میزان حجم تغذیه مصنوعی آبخوان فارسان جهت کاهش اثر منفی تونل انتقال آب بهشت آباد بر سطح آب زیرزمینی

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس ملی هیدرولیک ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

شاهین سلیم پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران-آب دانشگاه سیستان و بلوچستان

مهدی اژدری مقدم - عضو هیأت علمی گروه مهندسی عمران دانشگاه سیستان و بلوچستان

سید آرمان هاشمی منفرد - عضو هیأت علمی گروه مهندسی عمران دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در طول دهه گذشته روش یکپارچه توسعه منابع آب بر پایه تأمین نیازها، کیفیت آب و حفاظت از محیط زیست برای انجام پروژه های تأمین آب ایجاد شده است. سیستم طراحی و ارزیابی (WEAP) با هدف ایجاد ابزارهای کاربردی برای تأمین این اهداف در طراحی منابع آب ایجاد گردیده است. قرار گرفتن ایران در منطقه نیمه خشک و توزیع نامتناسب منابع آب، نزولات جوی و خاک در سطح کشور در کنار عواملی چون تغییرات اقلیمی، خشک سالی، حفظ محیط زیست، وضعیت خاص اکولوژیکی، حفظ الگوی فعلی پراکنش جمعیت، صنعت و کشاورزی و ایجاد تعادل منطقه ای متناسب با نیازهای توسعه، موضوع انتقال بین حوضه ای آب را در کشور مطرح ساخته است. یکی از آثار نامطلوب انتقال آب بین حوضه ای بر روی سطح آب زیر زمینی منطقه مبدأ انتقال آب می باشد. در تحقیق حاضر برای کاهش اثر منفی این طرح ها بر سطح آب زیر زمینی منطقه مبدأ انتقال آب، از تغذیه مصنوعی استفاده شده است. هدف از این تحقیق برآوردی از میزان تغذیه آبخوان دشت فارسان جهت کاهش آثار منفی انتقال آب به فلات مرکزی ایران است. نتایج نشان داد که جهت تغذیه آبخوان سالانه به 10 میلیون متر مکعب آب که محل تأمین آن از رودخانه محدوده مورد مطالعه می باشد نیاز می باشد.

کلمات کلیدی:

انتقال آب بین حوضه ای، آبخوان فارسان، مدل WEAP، تغذیه مصنوعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/437932>

